

[Kultur- og kommunikationsministeren]

måde, hvorpå samarbejdsforholdene er organiseret – jeg henviser igen til den debat, der var om moderniseringsredegørelsen i 1984, og den dagsorden, der blev vedtaget, og som jeg da fuldt ud kan tilslutte mig, og som jeg også mener, at vi har levet efter – ganske overflødigt.

(Kort bemærkning).

Hans Strunge (S):

Når jeg tager ordet i debatten, er det, fordi man har drøftet en hel del, der har med medbestemmelse at gøre. Det, der nok ikke har været drøftet så meget, er formen, hvorunder det foregår.

Jeg vil godt lige gøre opmærksom på, at der er ingen, der kan klandre P & T for, at de ikke følger samarbejdsbestemmelserne. Det findes der nogle meget præcise spilleregler for, og hvis ikke man følger dem, bliver man indstævnet for Centralrådet for Statens Samarbejdsudvalg.

Nej, det, det handler om, er noget mere generelt, som vi politikere nok skal til at debattere. Det er, at vi må komme længere end samarbejdsbestemmelserne, komme væsentlig længere, få udnyttet den kreativitet og det engagement, der ligger hos mange medarbejdere, sådan at man når væsentlig længere i samarbejdsformerne, end man er forpligtet til i forhold til det, der er beskrevet.

Der er ingen tvivl om, at det har været en hård tårn i Post- og Telegrafvæsenet at få gennemført de rationaliseringer, der har fundet sted. Der er heller ikke tvivl om, at der i Post- og Telegrafvæsenet ligesom i så mange andre statsinstitutioner og for den sags skyld også private institutioner ville kunne komme et meget større drøn på i relation til samarbejde, i relation til, at den enkelte medarbejder helt ude i felten vil opleve sin hverdag på en helt anden og anderledes god måde, hvor ansvaret jo reelt først kan komme den dag, man får det tildelt.

Derfor synes jeg ikke, at man nu skal vedtage dagsordener, som ophæver tyngdeloven eller andet naturligt, som findes her i livet. Vi politikere må påtage os at prøve i den offentlige sektor at finde nogle nye mønstre, som kan skabe endnu bedre tiltag, sådan at vi får den stærke offentlige sektor, som vi ønsker i Socialdemokratiet. Det er os, der har et ansvar i den sammenhæng, tror jeg.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg bemærkede, at ministeren som replik til det, der har været inde i debatten, gav udtryk for, at det forslag om motiveret dagsorden, som hr. Jørgen Tved på Fælles Kurs' vegne har fremsat, var overflødigt. Han begrundede denne overflødig med, at man i 1984 havde vedtaget nogle beslutninger, der i og for sig gav retningslinjerne for den videre udvikling inden for P & T. Det var ikke en direkte afstandtagen fra denne motiverede dagsorden, og jeg er selvfølgelig glad for, at man ikke kommer med en direkte afvisning. Imidlertid er det en kendsgerning, at man i det sidste regnskab havde et overskud på 2 mia. kr., og det vil sige, det er en indirekte skat, man har påført befolkningen. P & T er et serviceorgan, der ikke skal give overskud, og derfor er det helt naturligt, at man fremsætter et forslag om motiveret dagsorden, sådan som hr. Jørgen Tved har gjort det. Jeg mener, det må indgå i overvejelserne, at her har vi konkret, at der er inddrevet 2 mia. kr. i skatter, hvilket ikke var hensigten, i hvert tilfælde ikke officielt, da man fastlagde taksterne.

Jeg synes, at ministeren er lidt for smart i sine formuleringer, når han skal skjule, at yderligere skatteopkrævning skal foregå ad den vej, idet han gav udtryk for, at den reelle pris ikke skulle forhøjes. Men deri ligger der jo ikke en tanke om, at man skal nedsætte. Man bibeholder det, man har fastlagt, formentlig det, der er fastlagt med virkning fra begyndelsen af det her år, altså en stigning af posttaksterne, og det vil indbringe et endnu større overskud i kroner og øre, måske ikke i realværdi.

Ole Henriksen (SF):

Nu skal jeg ikke forlænge anden runde så meget, men der har jo været en del snak om, at forespørgslen var overflødig. Nu synes jeg nok, at debatten udvikler sig sådan, at det er rimeligt, at vi har den debat.

Jeg vil godt understrege, hvad enkelte måske ikke hørte i starten under den megen uro, da vi gik over til denne sag på dagsordenen, at forespørgerne betragter det her som en opsamling af den trafikredegørelse, vi havde i 1987. Det er anden halvdel af en redegørelsesdebat, sådan som vi opfatter det. Derfor har vi ikke tænkt os absolut at skulle lave en dagsorden.